

kun i enkelte Raffinaderier, efter hvad d'Hr. Raffinadører have opgivet, men, naar Conjunctionerne tilraade det, maa det dog altid kunne bruges. Fabrikdirectoren har antaget, at St. Croix Sukker udgjør $\frac{1}{5}$ af alt det Sukker, der bruges i Raffinaderierne. Vi lade imidlertid denne Forskielstold ude af Beregningen.

En anden Fordel have Raffinadørerne i Toldremissionen af 25 pCt. for directe Tilførsler fra oversøiske Havne. De dele den vel tildeels med Skibsbedererne, men nogen Fordel maa der dog tilflyde dem, saa meget mere, som de selv tilføre en stor Del Raasukker. Da det imidlertid er uafgjort, hvor længe denne Toldgodtgjørelse bør bibeholdes, lade vi ogsaa denne udenfor Beregningen.

Endelig er Dresundstolden paa raffineret Sukker, 72 f pr. 100 Pb . o: c. $\frac{3}{4}$ f pr. Pb . eller 3 a 4 pCt. af Værdien, medens Raasukker kun betaler 16 a 17 f . pr. 100 Pb ., i sig en ikke ringe Beskyttelse. Da denne Told imidlertid, netop fordi den er saa høj, i visse Tilfælde muligt ikke vil blive udredet (hvilket dog kun lader sig gjøre under særegne Omstændigheder, med Udgifter af forskjellig Art), regne vi heller ikke den.

Ligesom man ved Toldens Fastsettelse ikke har regnet Alt, hvad der er Raffinadørerne gunstigt, saaledes har man taget Udgifter fra deres Side i Betragtning, som maaske ved nærmere Prøve vilte findes ikke at kunne medregnes. Hertil maa henføres den til 10 f anslaaede Told af Artikler, der bruges i Raffinaderierne. Tolden, der erlægges af disse Artikler, er ikke noget Særegent for vore Raffinadører, og man kunde, efter dette Princip, føres til den Synderlighed, at man f. Ex. bestemte Rente og Amortisation af den i sin Tid betalte Told for Materialier til Raffinaderibygninger o. s. v. En af de Artikler, der bruges i Raffinaderierne, er Beenful. Af denne svares en Told, der ansees for trykkende. Men naar der søltes Trang til en mere økonomisk Fabrikbrist, vilde man vistnok lære at forarbejde denne Artikel her i Landet, istedetfor at udføre Been i raa Tilstand. Vi have imidlertid heller ikke med Hensyn til dette

Punkt anseet det nødvendigt, at gaae ud fra anden Beregning end Regjeringen. Vi gjøre opmærksom herpaa, for at opklare Sagens Stilling.

Forholdet er herefter dette:

100 Pb . Raasukker be-	
taler i Told	2 Rd . 60 f
6 pCt. Sportler	— 15 —
	<hr/>
	2 Rd . 75 f
Told af Materiale	— 10 —
	<hr/>
	2 Rd . 85 f

Med en Told af 4 Rd . 16 f af 100 Pb . raffineret Sukker, faae vi følgende Resultat:

70 Pb . Candis og Melis erlægge	2 Rd . 88 f
10 — Farin	— 40 —
20 — Sirup (100 Pb . 1 Rd . 48 f)	— 29 —
	<hr/>
	3 Rd . 61 f
6 pCt. Sportler	— 21 —
	<hr/>
	3 Rd . 82 f

Beskyttelsen for det indenlandske raffinerede Sukker bliver altsaa lig Forskiellen af Tolden paa Raasukkeret m. m., og Tolden paa Raasukkerets Product o: 3 Rd . 82 f ÷ 2 Rd . 85 f ., eller 93 f pr. 100 Pb ., altsaa næsten 1 f . pr. Pb . Da Farin, skøndt det i vor Tarif regnes til raffineret Sukker, ikke vil kunne bære højere Told end Raasukker, bør man maaske kun regne de 10 Pb . Farin efter en Told af 2 Rd . 75 f . pr. 100 Pb . Dette vil nedbringe de 93 f Beskyttelse pr. 100 Pb . til 80 $\frac{1}{2}$ f .

Denne Told ansee vi for tilstrækkelig. Vil man gaae ud fra, at al indenlandsk Industri skal beskyttes med f. Ex. 10 pCt. af Værdien, er den for ringe. Men dette Princip vedfænder vor nyere Toldlovgivning sig ikke. Der er en grundvæsentlig Forskiel paa en Indtægts-told af 10 pCt., og paa en lignende Beskyttelsestold. Vor Lovgivning stræber i den nyere Tid hen til en passende Ind-